

Information om MRSA (*Meticillinresistent* stafylokokker)

MRSA är ingen sjukdom utan en typ av stafylokokker. Stafylokokker är bakterier som normalt finns i näsan och på huden hos många människor. Man brukar säga att bakterien tillhör hudens "normalflora". Infektioner i samband med hudskador (eksem, sår, svinkoppor och liknande) orsakas ofta av stafylokokker. De flesta som har stafylokokker får dock inga symtom. Allvarliga infektioner ses främst hos personer med bakomliggande svåra sjukdomar och nedsatt immunförsvar, särskilt i samband med vård på sjukhus.

MRSA-bakterien är en stafylokokk som skiljer sig från "vanliga" stafylokokker på så sätt att de är motståndskraftiga mot de antibiotika som man vanligen behandlar stafylokokkinfektioner med. MRSA-bakterier är inte mer smittsamma och ger inte svårare infektioner än andra stafylokokker, men de gånger man behöver behandla infektionen är valet av antibiotika mer begränsat. Om MRSA orsakar infektioner finns dock andra antibiotika att behandla med.

MRSA - ett sjukhusproblem

Sverige har hittills haft relativt låg förekomst av MRSA. I många länder utanför Norden har det däremot blivit ett utbredd och allvarligt problem. I grunden orsakas det av en alltför hög och felaktig förskrivning av antibiotika, som gynnar uppkomsten av motståndskraftiga (resistenta) bakterier. MRSA är främst ett problem på vårdinrättningar där mottagliga och känsliga patienter finns, som också får mycket antibiotika. I sjukvården har man därför infört speciella provtagnings- och hygienrutiner för att minimera smittspridning. Det är ju i den miljön som bakterien kan ställa till mest skada.

Hur sprids MRSA?

MRSA sprids, precis som andra stafylokokker, via hudkontakt. Ökad smittrisk finns om personen har sår, bölder eller eksem. Även droppsmitta kan förekomma om personen bär bakterier i näsa/svalg och samtidigt har en förkylning eller allergi.

Risk för spridning i förskola/skola är erfarenhetsmässigt mycket liten och de flesta barn som är bärare av MRSA går därför i förskola/skola precis som vanligt. Barn med vätskande och infekterade sår rekommenderas stanna hemma tills såren är torra och läkta. För övrigt är råden desamma som för övriga barn - de är hemma om de är förkylda, febriga och sjuka. Det är barnets allmäntillstånd som avgör när det kan återgå till skolan.

Behandling och smittfrihet

Behandling med antibiotika ges som regel endast om bakterien orsakar en besvärlig infektion. Friska "bärare" behandlas vanligen inte. Man kan vara bärare av MRSA under kort eller lång tid.

Åtgärder i skola, förskola, på boenden etc.

Hygienrutiner - ALLTID viktiga för att förebygga ALL smittspridning

De grundläggande hygienrutinerna i skolan är tillräckliga för att förebygga smittspridning:

- God handhygien efter toalettbesök samt vid omplåstring av sår förebygger spridning av MRSA - och andra smittämnen inom skolan (både virus och bakterier).
- Tvätta händerna med flytande tvål och torka dem på egen handduk eller papper. Undvik att dela handdukar.
- Använd handsprit som komplement. Det minskar effektivt risken för smittspridning, och är dessutom skonsamt mot huden.
- Handskar rekommenderas när du hjälper någon med toalettbesök/blöjbyte eller på annat sätt tar hand om avföring, kräkningar eller blod.
- För rengöring och städning används vanliga rengöringsmedel. Ytor som förorenats med kroppsvätskor, t.ex. avföring, kräkning eller blod, kan punktdesinficeras med ytdesinfektionsmedel (t.ex. Dax Ytdesinfektion PLUS)

Handdesinfektion är en effektiv smittskyddsåtgärd

Undvik onödig särbehandling

Man måste göra en avvägning av risken för smittspridning - mot risken att skada ett barn genom isolering och särbehandling. Det är en balansgång. Stafylokocker är vanligt förekommande. De flesta är "bärare" och kommer aldrig att få några symtom. Detta gäller även för MRSA. Risken för, i övrigt friska personer, att få en MRSA-infektion är låg. Majoriteten av MRSA-infektioner är dessutom inte allvarliga.

Genom att ha generellt goda hygienrutiner minskar man riskerna för överföring av många olika smittämnen. Enligt vad som beskrivits ovan rekommenderas inga ytterligare restriktioner vad gäller barns skolgång, sociala samvaro, deltagande i lek och andra aktiviteter i skolan.